

За молітелніи писмà.

Молітелніи писмà са писѣватъ, отъ помàло лицè, на повелико — въ началò са полàга титлата на това лицè, отъ коєто прòсима нѣщо. Ивлєніето, на тò прошеніе, причината на говоримото òкончаніе, и пòдписатъ на ймàто. Врємето, мѣстото: когдà, и гдѣ: полàгаса оу лѣвата страннà, срєцо: пòдписатъ.

Благорòднѣйшіи настàвници,

На Сищòвското горнюмахалєнско.

Оу ч и л и щ е !

Подписанный прòси отъ вàшето благородіе, єдногодішно спритецàтелно спòмошествованіе: за да совершіи прòсвѣтителните сѣ возжелàтелни и преполєзніи наѣки.

1. — Нєговъ òтець є бѣль вѣренъ слѣжителъ на вàшето благородіе, и оумрѣлъ въ вàшите слѣжбы — бєзъ да мѣ òстаки спомàгателніи срєдства, за да спослѣдова поворàта на оучєніето.

2. — Спорєдъ закључныте свидѣтелніи писмà: совершàлъ є, подписанный, наѣкити сѣ, и достїгналъ въ прєдъ двòрыте на любомѣдріето сѣ великїи трѣдъ: каквòто, оу всїчкїите оучїтели бѣль пѣрвыи оучєнїкъ.

3. — Прòчее оубò желàє чрєзъ оумноженіето на наѣкитѣ, да напрàви севєси потрєбенъ, въ òтєчеството сѣ.

Сищòвъ, 1го Маїа 1835го. благопокорн. рàбъ.

Конст. Іоан.

Закѣтъ (дїагнòзъ.)

Послѣднатà чєловѣческа вòла, прєзъ коàто запо-
вѣдва на край живòтатъ сѣ — каквò да стàне нєго-